

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. VI. A malis Spiritibus tumultus, qui mortis sunt indicia excitari?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

vt ad felicem finem se homines præpararent, quis dixerit?

Et pessimorum hominum exitus hæc terriçamenta præcedunt, & sanctissimorum virorum. verùm vt his illis opus non est; ita priores illis sunt indigni. Iusto enim Dei iudicio fit, vt qui viuentes oblitii sunt Dei, morientes obliuiscantur sui.

Præcedunt quoq; infidelium mortes, nec eorum tantùm, qui Christi fidem aliquando complexi fuerunt, sed & Iudæorum atq; gentilium, qui eandem impiè reiecerunt. Cùm verò his nulla sit spes salutis æternæ reliqua, quid est necesse, vt de exitu suo, atq; ex hac vita discessu, his argumentis moneantur?

Non igitur in hoc strepitu atq; tumultu propositum est, vt ad felicem ex hac vita egressum mortales se comparent. Quocirca concludi ex hoc argumento non debet, bonos esse Spiritus, à quibus hi tumultus excitantur.

Alia etiam ad hanc rem confirmandam argumenta suppetunt. Administratorij sunt Spiritus Angeli boni: Deo, in quibuscunq; ille rebus velit operas suas promptissimè offerunt. Quod si igitur hic operas suas locant, necesse est id Dei fiat imperio atq; voluntate at cùm ratio nulla dari possit, cur hos tumultus Deus excitari velit, & imperet, cur bonis Angelis ipsos iudicamus tribuendos?

Mirum est, quod cum tot & tam illustria bonorum Angelorù in sacris literis munia & officia describantur, huius tam frequentis & vsitati nulla fiat mentio. Mirum est apud Sanctissimos Ecclesiæ Doctores tantùm huius esse silentium, præsertim cùm inter ipsos reperiantur, qui integra volumina de bonorum Spirituum sancti onibus posteritati reliquerint.

Leuitatis præterea nec pauca nec leuia cum his tumultibus coniuncta sunt argumenta. vt verò horum authores Angelos dicamus, qui perpetuò Dei faciem contemplantur, res est indignissima.

CAP. VI.

A malis Spiritibus tumultus qui mortis sunt indicia, excitari.

Facile ex dictis quilibet concluderit, malorum Spirituum opera terrificationes & tumultus, qui mortis prænuncij sunt, excitari. Cùm enim necesse sit à Spiritibus illos fieri: & nec illi qui in humanis adhuc corporibus degunt, nec qui corpora reliquerunt, & alibi versantur: nec Angeli boni ipsorù authores sint, quibus quæso, nisi malis Spiritibus ipsos tribuemus?

Et pro-

2. Et profectò nihil est in hoc genere, quod ab illis spiritibus sit alienum, aut eorum vires excedat: multa etiam sunt, quæ vt hæc ipsis officia tribuamus, vehementer persuadent. Docemus vtrunque.

3. Necessè est, vt spiritus, qui horum tumultuum sunt authores, præsentés sint iis locis, vbi tumultus excitantur. Necessè est, vt tumultus excitare valeant. Necessè, vt possint funebrem pompam instituere. Necessè, vt possint scire futuros hominum ex hac vita quos indicant egressus. quid horum in malis spiritibus desideratur?

4. Locis iis, vbi tumultus excitantur, posse spiritus præsentés esse nemo negauerit. Magna ipsorum vis est: magna potestas. quocunque propemodum volunt, se loco sistere possunt. At quemcunque ipse aditus patet.

5. Valent quoque tumultus hos excitare. In corpora quid non valent? Nonne omnia propemodum ipsorum virtuti subiecta sunt? nonne quocunque volut vi sua impellere possunt? quocirca cum tumultus hi ex corporum collisione orientur; & hos poterunt; & multo grauiores excitare.

6. Sic in ipsorum potestate est funebrem pompam componere. Neque enim tantum mouere possunt externa, possunt quoque sibi assumere, & quibuslibet vsibus accommodare. possunt quascunque formas illis dare, quamquam pompam funebrem non effectis solum corporibus representant, sed sensuum quoque nunc externorum nunc internorum fascinatione & illusionem.

7. Et cum ingenio sint sagacissimi, plurimumque rerum experientia valeant, norint præterea rerum naturas, & hominum complexionem exactissime; quis dubitabit quin hominum plerumque interitus præcognoscant? præsertim cum & Medicorum quidam reperiantur, qui ea scientia polleant, vt non diem solum sed horam quoque mortis valent prædicere.

8. Vt verò quod possunt velint, & hos tumultus excitent, omnino credendum est. Multæ sunt causæ, quæ vt hic operas suas locent, ipsos mouere videntur.

9. Primum, hæc occupatio aliquod miseriarum ipsorum leuamen videtur; dum ad suas pœnas tanto minus attendunt, quanto magis externis his ludificationibus distrahantur.

10. Deinde libidini suæ quadam ratione sic faciunt satis. Cum enim hominibus molesti esse percipiant, libenter quas habere possunt, ipsas molestandi occasiones arripiunt. quocirca & hanc, vbi non parua trepidatio incutitur, non abiiciunt.

Lucrum

Lucrum etiam inde aliquod sperant. Neque enim ipsam hinc propositum, ut mortem futuram denunciant, quam ut homines eò ducant, ut diuinum quoddam numen credant, quod horum tumultuum causa existat, cui ob id honorem aliquem, cum animarum suarum detrimento, impendere sit æquissimum. 11.

CAP. VII.

Tumultus siue terrificationes mortis prænuuncias excitari à Demonibus, qui sunt ordinis inferioris.

DAEMONUM opera strepitus hos excitari, & mortis prænuuncia fieri demonstratum est; quorum verò hoc proprium sit studium, an sine discrimine omnium, an certorum tantum, non iniucundam habet questionem. Neque enim Dæmonum omnium vna est conditio, neque omnium eadem occupationes. Grauiora alii aliis habent studia, prout alij aliis plus valent ingenij acumine, agendi potestate, nocendi voluntate. 1.

Etenim extra controuersiam est, ex omnibus omnino ordinibus, quos aliquando communis cù bonis Angelis habuerunt spiritus illos cecidisse. extra controuersiam est per peccatum naturam non sublatam. quemadmodum igitur ante peccatum non æqualis omnes fuerunt perfectionis, ita neque post peccatum vna naturæ omnium conditio est. 2.

Conditionem naturæ, studia & functiones sequuntur. Hoc quemadmodum in rebus omnibus certum est; ita in his spiritibus nullam habet dubitationem. Quocirca non eadem inferiorum, quæ superiorum sunt functiones: grauiora hi officia subeunt, illi leuiora munia exequantur. 3.

Quod asserimus, facillimum fuisset in spiritibus deprehendere; si à gratia, in qua creati erant, non excidissent. iam postquam à gratia exciderunt, etsi non omnino, quadantenus tamè suos ordines seruant, & pro naturæ conditione opera faciunt. 4.

Et dictis ut unque licebit coniectere, quosnam spiritus horum tumultuum auctores constituere debeamus. Attendamus principio quasnam spiritus mali apud viuos occupationes habeant; tum deinde hoc ipsum de quo præfens est disputatio, opus inspiciamus, & non ita difficile erit de tumultuum nocturnorum auctoribus statuere. 5.